

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 6 december 2001 *

I mål T-44/98,

Emesa Sugar (Free Zone) NV, Oranjestad (Aruba), företrätt av advokaten
G. van der Wal, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av P.J. Kuijper och
T. Van Rijn, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Europeiska unionens råd, företrätt av J. Huber och G. Houttuin, båda i egenskap
av ombud,

* Rättegångsspråk: nederländska.

Konungariket Spanien, företrätt av M. López-Monís Gallego och R. Silva de Lapuerta, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

Republiken Frankrike, företräd av K. Rispal-Bellanger, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

och

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, företrätt av R. Magrill, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 23 december 1997 (VI/51329), riktat till Hoofdproductschap Akkerbouw, om avslag på en ansökan om importlicenser för 3 010 ton socker, som har inlämnats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 2553/97 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704, som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT (EGT L 349, s. 26),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts och M. Jaeger,
justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet
den 15 maj 2001,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Gemenskapens verksamhet skall enligt artikel 3 r i EG-fördraget (nu artikel 3.1 s EG i ändrad lydelse) innefatta associering av utomeuropeiska länder och territorier (ULT) ”i syfte att öka handeln och att gemensamt främja den ekonomiska och sociala utvecklingen”.
- 2 Aruba ingår i ULT.

- 3 Det föreskrivs, i fjärde delen i EG-fördraget, om ULT:s associering med gemenskapen.

- 4 I artikel 131 andra och tredje styckena i EG-fördraget (nu artikel 182 andra och tredje styckena EG i ändrad lydelse) föreskrivs följande:

”Syftet med associeringen skall vara att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i dessa länder och territorier samt att upprätta nära ekonomiska förbindelser mellan dem och gemenskapen som helhet.

I överensstämmelse med principerna i ingressen till detta fördrag skall associeringen av dessa länder och territorier i första hand främja invånarnas intressen och välbefinnande för att på så sätt föra dem mot den ekonomiska, sociala och kulturella utveckling som de eftersträvar.”

- 5 För detta ändamål fastslås i artikel 132 i EG-fördraget (nu artikel 183 EG) ett antal mål, såsom att medlemsstaterna ”i handeln med dessa länder och territorier [skall] tillämpa samma regler som de enligt detta fördrag tillämpar inbördes”.

- 6 I artikel 133.1 i EG-fördraget (nu artikel 184.1 EG i ändrad lydelse) föreskrivs att tullar fullständigt skall avvecklas vid import till medlemsstaterna av varor med ursprung i ULT, vilket skall ske i takt med att tullarna gradvis avvecklas mellan medlemsstaterna enligt bestämmelserna i detta fördrag.

- 7 I artikel 136 i EG-fördraget (nu artikel 187 EG i ändrad lydelse) föreskrivs följande:

”För en första period av fem år efter det att detta fördrag har trätt i kraft skall de närmare riktlinjerna för och förfarandet vid dessa länders och territoriers associering med gemenskapen fastställas i en genomförandekonvention som fogats till detta fördrag.

Före utgången av genomförandekonventionens giltighetstid skall rådet med utgångspunkt i de resultat som uppnåtts och på grundval av principerna i fördraget enhälligt besluta om de bestämmelser som skall gälla för en ny period.”

- 8 På grundval av artikel 136 andra stycket i fördraget fattade rådet den 25 februari 1964 beslut 64/349/EEG om associering av ULT med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 93, s. 1472). Beslutet syftade till att från och med den 1 juni 1964 — den dag som det interna avtalet om finansiering och administration av stöd från gemenskapen, undertecknat i Yaoundé den 20 juli 1963, trädde i kraft — ersätta den genomförandekonvention om associering av ULT med gemenskapen som hade fogats till fördraget och som hade ingåtts för en tid av fem år.
- 9 Efter att ha antagit ett flertal beslut med samma syfte antog rådet beslut 91/482/EEG den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 263, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 18, s. 3, nedan kallat ULT-beslutet), som enligt artikel 240.1 i detsamma skall gälla under en period av tio år från den 1 mars 1990. I artikel 240.3 a och 240.3 b föreskrivs emellertid att rådet före utgången av de första fem åren, enhälligt på förslag från kommissionen, utöver det ekonomiska biståndet från gemenskapen, skall fastställa eventuellt nödvändiga ändringar som en följd av ULT:s associering med gemenskapen för de sista fem åren. Det var därför som rådet antog beslut 97/803/EG av den 24 november 1997 om revidering efter halva giltighetstiden av ULT-beslutet (EGT L 329, s. 50).

- 10 I artikel 101.1 i ULT-beslutet, i dess ursprungliga lydelse, föreskrevs följande:

”Varor med ursprung i ULT skall importeras till gemenskapen utan tullar eller avgifter med motsvarande verkan.”

- 11 I artikel 102 i samma beslut föreskrevs följande:

”På import av produkter med ursprung i [ULT] skall gemenskapen inte tillämpa några kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan.”

- 12 I artikel 108.1 första strecksatsen i ULT-beslutet hänvisas till bilaga II till beslutet (nedan kallad bilaga II) för definitionen av begreppet ursprungsvaror och de metoder för administrativt samarbete som är relaterade till detta. Enligt artikel 1 i denna bilaga skall en vara anses ha sitt ursprung i ULT, gemenskapen eller staterna i Afrika, Västindien och Stilla havet (nedan kallade AVS-staterna) om den antingen har helt producerats eller i tillräcklig grad behandlats eller bearbetats där.
- 13 Artikel 3.3 i bilaga II innehåller en uppräkningslista av de verksamheter som skall anses som otillräcklig bearbetning eller behandling för att en produkt från ULT skall tilldelas status som ursprungsvara.

14 I artikel 6.2 i bilaga II föreskrivs emellertid följande:

”När varor som helt framställs inom... AVS-staterna bearbetas eller behandlas i ett ULT skall de anses som helt framställda i ULT.”

15 Enligt artikel 6.4 i bilaga II skall ovannämnda regel ”om kumulation av ursprung mellan AVS och ULT” tillämpas på ”all bearbetning eller behandling, utförd i ULT, däribland de operationer som är uppräknade i artikel 3.3”.

16 Genom beslut 97/803 begränsades tillämpningen av regeln om kumulation av ursprung mellan AVS och ULT beträffande socker från ULT.

17 I sjunde skälet i ingressen till beslut 97/803 förklarade rådet följande:

”Införandet enligt [ULT-beslutet] av fritt tillträde för alla produkter med ursprung i ULT och behållandet av kumulation mellan produkter med ursprung i AVS-stater och produkter med ursprung i ULT har lett till att det finns risk för konflikt mellan syftena med två olika typer av gemenskapspolitik, nämligen utvecklingen av ULT och den gemensamma jordbrukspolitiken. Allvarliga störningar på gemenskapsmarknaden för vissa produkter, som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden, ledde vid flera tillfällen till vidtagandet av skyddsåtgärder. Åtgärder som skapar en ram som gynnar regelbundna handelsflöden och som även är förenliga med den gemensamma jordbrukspolitiken bör vidtas för att förhindra nya störningar.”

- 18 I detta syfte infördes i beslut 97/803 bland annat artikel 108b, enligt vilken kumulation av ursprung mellan AVS och ULT medges upp till en bestämd kvantitet. I denna artikel 108b.1 och 108b.2 föreskrivs följande:

”1. ... skall den kumulation av ursprung mellan AVS och ULT som avses i artikel 6 i bilaga II tillåtas för en årlig kvantitet på 3 000 ton socker.

2. För tillämpningen av de regler om kumulation mellan AVS och ULT som avses i punkt 1 skall det anses tillräckligt för att produkterna skall räknas som produkter med ursprung i ULT att det rör sig om bitsocker eller färgat socker [malning av socker (milling) nämns däremot inte].”

- 19 Den 17 december 1997 antog kommissionen förordning (EG) nr 2553/97 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT (EGT L 349, s. 26). I förordningen föreskrivs att det för import av socker för vilket den kumulation av ursprung mellan AVS-länderna och ULT som fastställs i artikel 108b i ULT-beslutet gäller, krävs att en importlicens uppvisas.
- 20 I enlighet med artikel 8 första stycket i förordning nr 2553/97 trädde denna förordning i kraft den 19 december 1997. I enlighet med dess artikel 8 andra stycket skulle den tillämpas från och med den 1 januari 1998. Övergångsbestämmelser förutsågs emellertid enligt artikel 8 tredje stycket i förordningen, som har följande lydelse:

”Importlicenser [för produkter som avses i artikel 108b i ULT-beslutet] för vilka ansökningar lämnas in mellan den 10 och 31 december 1997 skall dock, efter förhandsgodkännande från kommissionens tjänstenheter, utfärdas av myndig-

heterna i medlemsstaterna i den ordning ansökningarna inlämnats och inom ramen för den maximala kvantiteten på 3 000 ton för gemenskapen.”

Bakgrund, förfarandet och parternas yrkanden

- 21 Sökanden driver sedan april månad 1997 en sockerfabrik på ön Aruba och exporterar socker till gemenskapen. Enligt sökanden har dess fabrik kapacitet att hantera minst 34 000 ton socker per år. Eftersom det inte produceras socker på Aruba, köper sökanden vitsocker av rörsockerraffinaderier i AVS-stater. Det köpta sockret transporteras till Aruba där det bearbetas och behandlas före transporten till gemenskapen.

- 22 Sökanden ansökte, genom skrivelse av den 19 december 1997 som inlämnades till den behöriga nederländska myndigheten Hoofdproductschap voor Akkerbouwproducten (nedan kallad HPA), om importlicenser för 3 010 ton socker från Aruba. Ansökan avsåg socker som importerades från en AVS-stat och som bearbetades eller behandlades i sökandens anläggningar på Aruba. HPA överände denna ansökan till kommissionen den 22 december 1997.

- 23 I skrivelse av den 23 december 1997 (VI/51329, nedan kallat det ifrågasatta beslutet) tillkännagav kommissionen för HPA att sökandens ansökan, i enlighet med artikel 8 i förordning nr 2553/97, ”inte kunde bifallas, eftersom den avsåg en kvantitet som översteg den maximala kvantiteten”.

- 24 HPA underrättade sökanden i skrivelse av den 24 december 1997 om sitt beslut att avslå ansökan, i enlighet med artikel 8 i förordning nr 2553/97.

- 25 Sökanden har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 mars 1998, väckt denna talan om ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet.
- 26 Genom särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 april 1998, ingav sökanden, med stöd av artikel 185 i EG-fördraget (nu artikel 242 EG), även en ansökan om uppskov med verkställigheten av det ifrågasatta beslutet till dess att rätten avgjort målet i sak och, med stöd av artikel 186 i EG-fördraget (nu artikel 243 EG), en ansökan om interimistiska åtgärder enligt vilka kommissionen för samma period skulle förbjudas att tillämpa bestämmelserna i förordning nr 2553/97 och/eller artikel 108b i det ändrade ULT-beslutet, i den del dessa bestämmelser innebär att importen av socker med ursprung i ULT begränsas.
- 27 Förstainstansrättens ordförande avslag ansökan i dessa avseenden genom beslut av den 14 augusti 1998 i mål T-44/98 R, Emesa Sugar mot kommissionen (REG 1998, s. II-3079).
- 28 Förstainstansrätten tillät rådet och Konungariket Spanien, genom beslut av den 7 juli 1998, Republiken Frankrike, genom beslut av den 9 juli 1998, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, genom beslut av den 21 oktober 1998, i enlighet med artikel 115 i förstainstansrättens rättegångsregler att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.
- 29 Med undantag av Republiken Frankrike inkom intervenienterna med en interventionsinlaga, över vilken parterna i målet bereddes tillfälle att yttra sig.

30 Efter det att sökanden hade överklagat beslutet i det ovan i punkt 27 nämnda målet Emesa Sugar mot kommissionen upphävdes detsamma av domstolens ordförande genom beslut av den 17 december 1998 i mål C-364/98 P(R), Emesa Sugar mot kommissionen (REG 1998, s. I-8815), och målet återförvisades till förstainstansrätten.

31 Genom beslut av den 30 april 1999 i mål T-44/98 R II, Emesa Sugar mot kommissionen (REG 1999, s. II-1427), tillät förstainstansrättens ordförande sökanden att, under en sexmånadersperiod från den dag då beslutet meddelades, importera 7 500 ton malet socker i enlighet med reglerna om kumulation av ursprung mellan AVS och ULT, på villkor att sökanden ställde säkerhet i form av en bankgaranti om 28 amerikanska dollar (USD) per ton socker som den ville importera. Förordnandet förlängdes till och med den 29 februari 2000 genom beslut av förstainstansrättens ordförande av den 29 september 1999 i mål T-44/98 R II, Emesa Sugar mot kommissionen (REG 1999, s. II-2815). Genom beslut av förstainstansrättens ordförande av den 6 april 2000 i mål T-44/98 R II, Emesa Sugar mot kommissionen (REG 2000, s. II-1941), nekades ytterligare förlängning samtidigt som det förordnades att den säkerhet som sökanden hade ställt skulle frisläppas till förmån för gemenskapen.

32 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

33 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan om ogiltigförklaring, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

34 Rådet och Konungariket Spanien har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan om ogiltigförklaring, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

35 Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har yrkat att förstainstansrätten skall ogilla talan.

36 Ordföranden vid Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Nederländerna) begärde i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) att domstolen skulle uttala sig om giltigheten av beslut 97/803 (mål C-17/98).

37 Genom beslut av den 11 februari 1999 förklarade förstainstansrätten förevarande mål vilande till dess att domstolen avgjort mål C-17/98.

- 38 Domstolen fastslog i sin dom av den 8 februari 2000 i mål C-17/98, Emesa Sugar (REG 2000, s. I-675), att det vid prövningen av de frågor som hade ställts inte hade framkommit någon omständighet som kunde påverka giltigheten av beslut 97/803.
- 39 Parterna anmodades i skrivelse av den 29 februari 2000 att inkomma med yttrande över det fortsatta förfarandet i förevarande mål.
- 40 Sökanden har i sin skrivelse av den 31 mars 2000 hävdad att domstolens bedömning, i domen i det ovan i punkt 38 nämnda målet Emesa Sugar, av huruvida beslut 97/803 var giltigt, grundades på felaktiga sakuppgifter. Domen strider dessutom mot artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, eftersom sökanden i förfarandet vid domstolen inte fick inkomma med yttrande över generaladvokatens förslag till avgörande. Under alla omständigheter avsåg förfarandet vid domstolen endast beslut 97/803 och inte förordning nr 2553/97. Sökanden har begärt att förstainstansrätten skall fullfölja det skriftliga förfarandet och anmoda parterna att inkomma med yttrande över domen i det ovannämnda målet Emesa Sugar i sak.
- 41 Kommissionen och rådet har i skrivelser av den 24 respektive den 29 mars 2000 hävdad att den invändning som avser att beslut 97/803 är rättsstridigt har blivit ändamålslös, med hänsyn till att domstolen i sin dom i det ovan i punkt 38 nämnda målet Emesa Sugar bekräftade att beslutet var giltigt. Förfarandet bör följaktligen fullföljas så att förstainstansrätten kan avgöra huruvida förordning nr 2553/97 är giltig.
- 42 Sökanden anmodades i skrivelse av den 24 maj 2000 att inkomma med en kompletterande inläga angående domen i det ovan i punkt 38 nämnda målet Emesa Sugar i sak. Sökanden inkom med denna inläga den 9 oktober 2000, i förhållande till vilken rådet och kommissionen inkom med yttranden i inlagor daterade den 21 februari 2001.

- 43 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (tredje avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet. Som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i rättegångsreglerna skickades vissa skriftliga frågor till parterna, vilka dessa besvarade inom den föreskrivna fristen.
- 44 Parterna utvecklade sin talan och svarade på frågor från förstainstansrätten vid förhandlingen den 15 maj 2001.

Rättsfrågan

- 45 Sökanden har hävdats att det ifrågasatta beslutet saknar rättslig grund, eftersom det har fattats med stöd av två rättsstridiga gemenskapsrättsakter, det vill säga beslut 97/803 och förordning nr 2553/97, i förhållande till vilka sökanden har framställt invändningar om rättsstridighet.

Påståendet att beslut 97/803 är rättsstridigt

- 46 Till stöd för sin invändning om rättsstridighet har sökanden åberopat fem grunder. Den första grunden avser underlåtenhet att iaktta den "låsningsmekanism" enligt vilken de förmåner som ULT tidigare har fått vid det successiva genomförandet av deras associering med gemenskapen inte längre kan ifrågasättas av gemenskapen. Den andra grunden avser åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Den tredje grunden avser överträdelse av artikel 240 i ULT-beslutet och den fjärde grunden avser åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. Slutligen avser den femte grunden åsidosättande av artikel 190 i EG-fördraget (nu artikel 253 EG).

- 47 Förstainstansrätten konstaterar att sökanden, såvitt avser den första, den andra och den fjärde grunden, har anfört samma argument som den åberopade i mål T-43/98, Emesa Sugar mot rådet. Dessa grunder skall underkännas av samma skäl som det redogörs för i förstainstansrättens dom av denna dag i ovan nämnda mål.
- 48 Det finns däremot anledning att undersöka de grunder som avser överträdelse av artikel 240 i ULT-beslutet och åsidosättande av artikel 190 i fördraget.

Den grund som avser överträdelse av artikel 240 i ULT-beslutet

- 49 Sökanden har påpekat att beslut 97/803 antogs den 24 november 1997. Rådet kan inte åberopa sin behörighet enligt artikel 240.3 i ULT-beslutet för att revidera nämnda beslut den 1 november 1997. Enligt denna artikel är det nämligen inte tillåtet för rådet att revidera beslutet efter den 1 mars 1995. Sökanden har hävdad att anledningen till att giltighetstiden för ULT-beslutet var tio år, och inte fem år, vilket var giltighetstiden för de föregående ULT-besluten, var dels den stora framgång som ULT-beslutet innebar när det gäller att uppnå de mål som fastslås i artiklarna 131 och 132 i fördraget, dels en önskan att garantera investerarna att de rättsregler som är tillämpliga på dem kommer att vara det tillräckligt länge för att de skall kunna utveckla vissa kommersiella eller industriella verksamheter. Innan ULT-beslutets giltighetstid löpte ut kunde beslutet följaktligen endast ses över vid de tidpunkter som uttryckligen angavs i dess bestämmelser.
- 50 Förstainstansrätten konstaterar att denna argumentation tidigare har underkänts av domstolen i dess dom i det ovan i punkt 38 nämnda målet Emesa Sugar.

Domstolen fastslog nämligen att "[ä]ven om det i artikel 240.3 [i ULT-beslutet] föreskrivs att rådet före utgången av de första fem åren skall fastställa eventuellt nödvändiga ändringar av föreskrifter om ULT:s associering med gemenskapen, innebär artikeln inte... att rådet fråntas sin behörighet, som härrör direkt från fördraget, att ändra de rättsakter som det har antagit med stöd av artikel 136 i fördraget för att uppnå samtliga mål som räknas upp i artikel 132 i fördraget" (punkt 33 i domen).

- 51 Sökanden har i sitt kompletterande yttrande av den 9 oktober 2000 inte yttrat sig över detta avsnitt i den ovan i punkt 38 nämnda domen. Talan kan följaktligen inte vinna bifall på denna grund.

Den grund som avser åsidosättande av artikel 190 i fördraget

- 52 Sökanden har gjort gällande att motiveringen till beslut 97/803 om ändring av handelsordningen mellan ULT och gemenskapen är obegriplig, otillräcklig och klart felaktig. Beslut 97/803 uppfyller följaktligen inte kraven i artikel 190 i fördraget.
- 53 Förstainstansrätten erinrar om att det av den motivering som krävs enligt artikel 190 i fördraget klart och tydligt skall framgå hur den gemenskapsmyndighet som antagit den ifrågasatta rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen till den vidtagna åtgärden och kan tillvarata sina rättigheter och så att gemenskapsdomstolarna kan utöva sin prövningsrätt (dom av den 29 september 2000 i mål T-87/98, International Potash Company mot rådet, REG 2000, s. II-3179, punkt 65).

- 54 Motiveringen till beslut 97/803 uppfyller dessa krav. De grunder som rättfärdigade åtgärden att begränsa kumulation av ursprung mellan AVS och ULT för socker har nämligen på ett klart sätt angetts i sjunde skälet i ingressen till beslut 97/803.
- 55 Av detta följer att den grund som avser åsidosättande av artikel 190 i fördraget inte heller kan godtas.
- 56 Av det ovan anförda följer att invändningen att beslut 97/803 är rättsstridigt skall underkännas.

Påståendet att förordning nr 2553/97 är rättsstridig

- 57 Sökanden har i sin ansökan åberopat fem grunder till stöd för sin invändning om rättsstridighet. Genom sin första grund har sökanden gjort gällande att förordning nr 2553/97 var rättsstridig, eftersom den innebar ett genomförande av beslut 97/803, som också var rättsstridigt. Genom sin andra grund har sökanden hävdatt att det är rättsstridigt att kräva importlicenser i förbindelserna mellan gemenskapen och ULT. Enligt den tredje grunden är de villkor som föreskrivs i förordning nr 2553/97 oproportionerliga. Med den fjärde grunden avses att artikel 8 tredje stycket i förordning nr 2553/97 är rättsstridig. Genom sin femte grund har sökanden slutligen hävdatt att de genom förordning nr 2553/97 införda importrestriktionerna strider mot de avtal som har slutits inom ramen för Världshandelsorganisationen.

- 58 Sökanden uppgav vid förhandlingen att den inte längre åberopade ovannämnda grunder, med undantag av den första grunden.
- 59 Eftersom sökanden, när det gäller den första grunden, endast har hänvisat till den argumentation som har undersökts ovan i punkterna 46—56, kan invändningen om att förordning nr 2553/97 är rättsstridig inte heller godtas.
- 60 Eftersom de två invändningarna om rättsstridighet saknar grund, skall denna talan ogillas.

Rättegångskostnader

- 61 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna i det interimistiska förfarandet. Eftersom sökanden har tappat målet, skall rådets yrkande bifallas.
- 62 I enlighet med artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall rådet, Republiken Frankrike, Konungariket Spanien och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, som har intervenerat till stöd för kommissionens yrkanden, bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad, inklusive kostnaderna i det interimistiska förfarandet.**
- 3) **Intervenienterna skall bära sina rättegångskostnader.**

Azizi

Lenaerts

Jaeger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 december 2001.

H. Jung

Justitiesekreterare

M. Jaeger

Ordförande